

LUX TRIO

MUSIC

17 NOV. '19

BOZAR NEXT GENERATION

GRANDE SALLE HENRY LE BŒUF ·
GROTE ZAAL HENRY LE BŒUF

LUX TRIO

JAE HYEONG LEE, violon · viol
 HOON SUN CHAE, violoncelle · cello
 EUNYOO AN, piano

JOSEPH HAYDN
 1732-1809

Trio avec piano n°45 en mi bémol majeur · Pianotrio nr. 45 in Es, Hob.xv:29
 (avant · vóór 1797)

- Poco allegretto
- Andantino ed innocentimente
- Finale: Allemande (presto assai)

BOHUSLAV MARTINŮ
 1890-1959

Trio avec piano n° 3 en do majeur · Pianotrio nr. 3 in C, H.332 (1951)

- Allegro moderato
- Andante
- Allegro

BEDŘICH SMETANA
 1824-1884

Trio avec piano en sol mineur · Pianotrio in g, op. 15 (1855)

- Moderato assai
- Allegro, ma non agitato
- Finale: Presto

12:00

fin du concert · einde van het concert

collaboration · samenwerking 한국문화원
 Korean Cultural Center

coprésentation · copresentatie ARD-Musikwettbewerb

soutien · steun Vlaanderen
 verbeelding werkt brussel FÉDÉRATION
 WALLONIE-BRUXELLES Francophonies
 BRUXELLES

Pour les artistes et la musique, merci de respecter le silence. Veuillez à éteindre téléphones portables, montres électroniques et à réprimer les toux. Il est interdit de photographier, filmer et enregistrer. Gelieve uit respect voor de artiesten en de muziek de stilte te bewaren. Schakel je gsm of elektronisch uurwerk uit en hoest niet onnodig. Het is verboden te fotograferen, te filmen en opnames te maken.

Le Lux Trio, basé à Berlin, est né de la rencontre de trois musiciens coréens durant leurs études. Formé depuis 2016 à Munich avec les professeurs Dirk Mommertz et Christoph Poppen et à Berlin avec Eberhard Feltz, il est encadré depuis 2018 par le Quatuor Belcea. Le trio s'est illustré lors du célèbre Concours de l'ARD à Munich en 2018 (prix du public, prix de la meilleure interprétation de l'œuvre imposée) et a remporté le Parkhouse Award 2019, récompense décernée au Wigmore Hall de Londres. Cet ensemble plus que prometteur vous convie à une matinée musicale en compagnie d'invités prestigieux : l'Autrichien Haydn et les Tchèques Martinů et Smetana.

Le *Trio en mi bémol majeur Hob. xv: 29* de Joseph Haydn fut publié à Londres en 1797. Bien que la datation des œuvres de Haydn reste problématique, il s'agit probablement ici du dernier de ses trios à clavier. Celui-ci se compose de trois mouvements contrastés. Le premier, *Poco allegretto*, introduit par un accord parfait majeur, se poursuit tout en majesté. Bien que, sur papier, la forme soit clairement perceptible, l'art mélodique de Haydn camoufle celle-ci et nous donne l'impression d'une génération perpétuelle d'éléments nouveaux. Sous les airs calmes et innocents de son thème, le mouvement central, *Andantino ed innocentemente*, donne à entendre un parcours tonal des plus originaux et inattendus. Le finale, *Presto assai*, enchaîne alors sans interruption. Il s'agit d'une vaste danse, proche d'un ländler autrichien, dont l'élan généreux et populaire résout la tension accumulée au cours des deux mouvements précédents.

Après plusieurs années passées à Paris où il se lie d'amitié avec le Groupe des Six, le compositeur tchèque Bohuslav Martinů fuit l'occupation allemande en 1940 et s'installe New York. L'impossibilité de retourner à Prague après la chute du régime hitlérien lui sera particulièrement pénible. Il nourrira ainsi une nostalgie du pays natal qui imprègnera sa musique à cette époque.

Le *Trio à clavier en do majeur H. 332* voit le jour aux Etats-Unis en 1951. Son premier mouvement, *Allegro moderato*, est rempli d'une énergie monumentale qui fait écho aux œuvres parisiennes des années 1920 et 1930 du compositeur. L'*Andante* est lui aussi essentiellement rythmique. Le finale est une étourdissante toccata, un « perpetuum mobile » à couper le souffle.

Chez Bedřich Smetana, la musique de chambre est, plus que toute autre, le lieu de l'expression individuelle, de la confiance. Son *Trio op. 15* en est une illustration frappante. L'œuvre voit le jour dans un climat de souffrance et de deuil : « La perte de ma fillette aînée, cette enfant si exceptionnellement douée, m'incita en l'année 1855 à la composition d'une œuvre de musique de chambre, le *Trio en sol mineur* », écrit Smetana.

Dramatique et emporté, le premier mouvement, *Moderato assai*, s'ouvre sur une mélodie déchirante lancée par le violon seul. L'*Allegro ma non agitato* présente des émotions très contrastées : commençant dans un climat léger, enjoué, l'atmosphère devient progressivement plus mélancolique et rêveuse avant de sombrer dans la gravité d'une marche funèbre. Le finale, *Presto*, est un robuste rondo au rythme endiablé où le souvenir des danses slaves se joint aux réminiscences beethoviennes.

Het Lux Trio, gevestigd in Berlijn, ontstond toen drie Koreaanse muzikanten elkaar ontmoetten tijdens hun studies. In 2016 werd het gevormd in München, met de professoren Dirk Mommertz en Christoph Poppen, en in Berlijn met Eberhard Feltz. Sinds 2018 wordt het gecoacht door het Belcea Quartet. Het trio blonk in 2018 uit op het beroemde ARD Concours in München (publieksprijs en prijs voor beste vertolking van het opgelegd werk), en won in 2019 de Parkhouse Award 2019, een onderscheiding die wordt uitgereikt in de Londense Wigmore Hall. Dit uiterst veelbelovende ensemble nodigt je uit voor een muzikale matinee in het gezelschap van drie prestigieuze gasten: de Oostenrijker Haydn en de Tsjechen Martinů en Smetana.

Het *Trio in Es-groot Hob. XV: 29* van Joseph Haydn werd in 1797 gepubliceerd in Londen. Hoewel de datering van Haydns composities problematisch blijft, gaat het hier waarschijnlijk om zijn laatste klaviertrio. Dat bestaat uit drie contrastrijke delen. Het eerste, *Poco allegretto*, wordt ingeleid door een volmaakt akkoord in majeur en straalt één en al grootsheid uit. Hoewel de vorm op papier duidelijk vaststaat, wordt ze handig gecamoufleerd door de melodische kunst van Haydn en krijgen we de indruk dat er voortdurend nieuwe elementen opduiken. Het middendeel, *Andantino ed innocente*, wordt gedragen door een rustig, onschuldig thema, maar legt tegelijk een hoogst origineel en onverwacht tonaal parcours af. De finale, *Presto assai*, loopt in één ononderbroken beweging door. Het is een lange dans die sterk doet denken aan een Oostenrijkse Ländler. Het genereuze, volkse elan lost de spanning op die werd opgebouwd tijdens de twee vorige delen.

De Tsjechische componist Bohuslav Martinů bracht verschillende jaren door in Parijs, waar hij bevriend raakte met de "Groupe des Six". In 1940 vluchtte hij voor de Duitse bezetting en vestigde hij zich in New York. Dat hij na de val van het Hitlerregime niet kon terugkeren naar Praag, was voor hem bijzonder pijnlijk. De groeiende nostalgie voor

zijn geboorteland was in die periode duidelijk hoorbaar in zijn muziek.

Het *Klaviertrio in C-groot H. 332* ontstaat in 1951 in de Verenigde Staten. Het eerste deel, *Allegro moderato*, straalt een monumentale energie uit die verwijst naar de werken die de componist in Parijs schreef in de jaren 20 en 30. Ook het *Andante* is overwegend ritmisch. De finale is een verbluffende toccata, een adembenemend "perpetuum mobile".

Bij Bedřich Smetana is kamermuziek in de eerste plaats een verklanking van individuele expressie en vertrouwen. Zijn *Trio op. 15* is daarvan een treffende illustratie. Het werk is gegroeid uit lijden en rouw: "Het verlies van mijn dochtertje, een zo uitzonderlijk begaafd kind, inspireerde me om in 1855 een kamermuziekstuk te schrijven, het *Trio in g-klein*", zo schreef Smetana.

Het dramatische en heftige eerste deel, *Moderato assai*, opent met een verscheurende melodie die ingezet wordt door een vioolsolo. Het *Allegro ma non agitato* laat zeer tegenstrijdige emoties horen: het begint lichtvoetig en opgewekt, maar de sfeer wordt geleidelijk melancholischer en dromeriger, waarna een zwaarmoedige dodenmars weerklinkt. De finale, *Presto*, is een krachtig rondo met een hels tempo. Er zijn zowel Slavische dansen als Beethovieniaanse toetsen in verwerkt.